

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolores Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Collellidemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

LES TECNOLOGIES PER MOSTRAR LA VIOLÈNCIA DEL TERRORISME

Tomàs Gil Márquez

Professor de dret constitucional de la UAB

Lo Rat Penat

Ara que els van mal dades i les enquestes indiquen que el canvi està més a prop que mai, el PP valencià torna a recórrer al manual i desenterra (si és que mai l'havia enterrat) el fantasma de l'anticatalanisme. Només així es pot entendre que, en l'últim ple de la legislatura a les Corts Valencianes, el partit que té més imputats per metre quadrat hagi aprovat la llei de reconeixement, protecció i promoció dels símbols d'identitat del poble valencià. Vaja, allò que de veritat interessa la gent.

La gràcia d'aquesta llei (que hauria de fer envermellar els seus promotors si aquests tinguessin només un bri de conviccions democràtiques i de decència) és que preveu la creació d'un observatori per vigilar aquelles persones o entitats que "protagonitzin un agravi o un

Que es preparin els que defensen la unitat de l'idioma català

menyspreu manifest als símbols d'identitat". Per tant, que es preparin els col·lectius que defensen la unitat de l'idioma català. Fins i tot, que es prepari per la visita del McCarthy de torn la mateixa Acadèmia Valenciana de la Llengua. Recordin que aquest és un organisme creat a instàncies del PP de Zaplana l'any 1998 per tal de regular la normativa lingüística del valencià i al qual ara Fabra i els seus sequaços deixen als peus dels cavalls després que els seus membres avalessin la unitat de la llengua.

La nova llei, al contrari, dona més protagonisme a entitats com ara Lo Rat Penat, clarament secessionistes, que a partir d'ara podran formar professors i expedir títols de valencià. En aquest sentit, els proposo un exercici de masoquisme. Entrin al web d'aquesta darrera associació i llegeixin textualment com "el rei Jaume I dugué al Regne de València la llengua occitana que era la seua llengua materna, la qual es va fusionar en el romanç que aquí es parlava, lo que donà natura definitiva a la llengua valenciana". Redeu, si continuem així, qualsevol dia veurem Chiquito de la Calzada expedint títols de física quàntica!

Terrorisme global i altres coses

LLUÏSA JOVER

El fenomen terrorista al qual s'enfronta avui la societat ja no és el vell terrorisme de principis del segle XX que tenia el seu origen en la lluita de classes, que adoptava diferents fórmules i que es va desenvolupar a la vella Europa; tampoc és un terrorisme vinculat a la lluita per la independència de països colonitzats, ni s'assembla al terrorisme desenvolupat a Europa en la dècada dels seixanta i setanta que tant hem patit a l'Espanya democràtica, el terrorisme de tall radical, ja d'extrema dreta o de grups vinculats a l'extrema esquerra i que pretenia subvertir l'ordenament constitucional de manera violenta en protesta per ideals que han de ser defensats per la paraula i no pel recurs a la violència. Avui el fenomen terrorista ens ha sobrepasat i sorprès per la seva virulència, per la seva cara oculta i pel seu caràcter globalitzat, és un terrorisme que aprofita les noves tecnologies per mostrar al món els seus actes violents, assassinats en directe i els seus comunicats, les seves proclames i les seves amenaces. El nou terrorisme ha arribat on era difícilment imaginable que pogués actuar, s'ha deslocalitzat, s'ha socialitzat el patiment i l'horror, l'hem vist en directe per la televisió i alguns fins i tot devien pensar que no era real el que estaven veient, que era un malson.

DAVANT D'AQUESTA SITUACIÓ, ELS ESTATS i la comunitat internacional ofereixen com a resposta una lluita que bé s'assembla a una guerra contra l'amenaça genèrica, difusa que representa el nou fenomen terrorista. Però s'equivoquen aquells que pensen que és una guerra tradicional, al nou conflicte, que apareix com a deslocalitzat, l'enemic ni és fàcilment reconeixible, i té suport social en àmplies parts del món. El terrorisme global presenta un altre element que el fa més perillós encara, no és tan sols una qüestió ideològica la que l'alimenta, sinó un fanatisme amb una enorme càrrega religiosa que fa pensar en termes d'una guerra santa, que ens fa retrocedir a l'edat mitjana però amb els elements de destrucció i noves tecnologies de començaments del segle XXI. Aquells que consideren que el terrorisme global s'alimenta exclusivament de les desi-

La principal causa del nou terrorisme és la religiosa, la que es fonamenta en una visió integrista del món

gualtats econòmiques, el que a Europa anomenem injustícies socials, els que practiquen una visió reduccionista de les causes del nou fenomen terrorista, s'equivocaven.

LA PRINCIPAL CAUSA DEL NOU TERRORISME és la religiosa, la que es fonamenta en una visió integrista del món i que troba en aquest argument el pretext per declarar la guerra a Occident, és en definitiva un enfrontament entre el món lliure i l'incivilitzat, ancorat en posicions de les que es van donar a Europa a l'edat mitjana, les quals van ser superades com a conseqüència del desenvolupament polític i social que es va donar a la vella Europa i que no s'han produït en aquest altre món que encara es troba sota la dominació de règims teocràtics, on es neguen els drets humans i la llibertat. Considerar aquests règims com a civilitzacions és un insult a la dignitat humana, un atac a la memòria d'aquells que a Occident i en altres parts del món van donar la seva vida per la llibertat, des de les costes de Normandia fins al Pacífic, és oblidar l'holocaust. És en definitiva, un pensament *gasós* condemnat al fracàs i que ens situa en una posició de debilitat que en la seva fase més perillosa proclama que la tolerància enfront dels intolerants pot contribuir a reduir el risc, s'equivoquen els que així pensen, ja que lluny de disminuir, l'augmenta, en situar i reconèixer la intolerància en un pla paral·lel al de la llibertat. No són plans paral·lels, són antagònics, ja que per principi es repel·leixen i s'exclouen, són incompatibles. I el que encara és pitjor, se'ls encuadra en un escenari internacional sota el denominat marc de la "cultura de les civilitzacions". És, en definitiva, un pensament tan vacu i equivocat com el que nega l'Europa de les catedrals, oblidant-se de la influència i del paper del cristianisme com a element cohesionador en la marxa durant segles de la vella Europa, és ignorar, o el que és pitjor encara, oblidar, que en la constitució de l'actual Unió Europea els artífexs tenien una profunda fe cristiana.

DE VEGADES SUCCEEIX QUE LA IGNORÀNCIA i el relativisme arriben a ser tan atrevits que es converteixen en mers artefactes de propaganda al servei d'una reinvençió de la història, ho atribueixo bé a una manca de memòria o mala fe. Confio que sigui falta de memòria; aquesta, de vegades, té fàcil solució, la mala fe, per contra, és de difícil tractament. No és una patologia; és una actitud.